

2. Nominální konvergence

Pojem nominální konvergence je ztotožňován s plněním tzv. maastrichtských kritérií, které určila v roce 1992 Smlouva o založení Evropského společenství, známá pod jménem Maastrichtská smlouva a její aplikace Evropskou centrální bankou na sféru cenového a fiskálního vývoje, devizových kurzů a dlouhodobých úrokových sazeb. Jde zejména o to, aby ty ze zemí, které dosud nezavedly společnou evropskou měnu, dosáhly podle zvolených kritérií vysokého stupně udržitelné konvergence. Je logické, že pro určení úspěšnosti konvergence jsou klíčová kvalitní a důvěryhodná statistická data, nepodléhající zejména ve fiskální oblasti politickým, resp. volebním cyklům. Země podle určených konvergenčních kritérií podávají zprávu o tom, jaký pokrok učinily ve svých oblastech týkajících se cíle, k němuž se zavázaly – vytvoření hospodářské a měnové unie.

Interpretace zvolených kritérií a jejich používání je značně přísné, jak ukázal případ Litvy v roce 2006, kdy nesplnění inflačního kritéria jen ve zcela nepatrném rozsahu znamenalo odsun vstupu této země do Evropského měnového systému (ERM II), který představuje zahájení procesu přijetí společné měny.